

॥ दक्षिणामूर्तिस्तोत्रम् ॥

उपासकानां यदुपासनीयम्
 उपात्तवासं वटशाखिमूले।
 तद्धाम दाक्षिण्यजुषा स्वमूर्त्या
 जागर्तु चित्ते मम बोधरूपम् ॥ १ ॥

अद्राक्षमक्षीणदयानिधानम्
 आचार्यमाद्यं वटमूलभागे।
 मौनेन मन्दस्मितभूषितेन
 महर्षि लोकस्य तमो नुदन्तम् ॥ २ ॥

विद्राविताशेष-तमोगुणेन
 मुद्राविशेषेण मुहुर्मुनीनाम्।
 निरस्य मायां दयया विधत्ते
 देवो महांस्तत्त्वमसीति बोधम् ॥ ३ ॥

अपारकारुण्यसुधातरङ्गैः
 अपाङ्गपातैरवलोकयन्तम् ।
 कठोरसंसारनिदाघतप्तान्
 मुनीनहं नौमि गुरुं गुरूणाम् ॥ ४ ॥

ममाद्यदेवो वटमूलवासी
 कृपाविशेषात्कृतसन्निधानः ।
 ओङ्काररूपामुपदिश्य विद्याम्
 आविद्यकध्वान्तमपाकरोतु ॥ ५ ॥

कलाभिरिन्दोरिव कल्पिताङ्गं
 मुक्ताकलापैरिव बद्धमूर्तिम् ।
 आलोकये देशिकमप्रमेयम्
 अनाद्यविद्यातिमिरप्रभातम् ॥ ६ ॥

स्वदक्षजानुस्थितवामपादम्
 पादोदरालङ्कृतयोगपट्टम् ।
 अपस्मृतेराहितपादमङ्गे
 प्रणौमि देवं प्रणिधानवन्तम् ॥ ७ ॥

तत्त्वार्थमन्तेवसतामृषीणाम्
 युवाऽपि यः सन्नुपदेष्टुमीष्टे ।
 प्रणौमि तं प्राक्तनपुण्यजालैः
 आचार्यमाश्चर्यगुणाधिवासम् ॥ ८ ॥

एकेन मुद्रां परशुं करेण
 करेण चान्येन मृगं दधानः ।
 स्वजानुविन्यस्तकरः पुरस्तात्
 आचार्यचूडामणिराविरस्तु ॥ ९ ॥

आलेपवन्तं मदनाङ्गभूत्या
 शार्दूलकृत्त्या परिधानवन्तम्।
 आलोकये कञ्चनदेशिकेन्द्रम्
 अज्ञानवाराकरबाडवाग्निम् ॥ १० ॥

चारुस्मितं सोमकलावतंसम्
 वीणाधरं व्यक्तजटाकलापम्।
 उपासते केचन योगिनस्त्वाम्
 उपात्तनादानुभवप्रमोदम् ॥ ११ ॥

उपासते यं मुनयः शुकाद्याः
 निराशिषो निर्ममताधिवासाः।
 तं दक्षिणामूर्तितनुं महेशम्
 उपास्महे मोहमहार्तिशान्त्यै ॥ १२ ॥

कान्त्या निन्दितकुन्दकन्दलवपुर्न्यग्रोधमूले वसन्
 कारुण्यामृतवारिभिर्मुनिजनं सम्भावयन् वीक्षितैः।
 मोहध्वान्तविभेदनं विरचयन् बोधेन तत्तादृशा
 देवस्तत्त्वमसीति बोधयतु मां मुद्रावता पाणिना ॥ १३ ॥

अगौरगात्रैरललाटनेत्रैः
 अशान्तवेषैरभुजङ्गभूषैः।
 अबोधमुद्रैरनपास्तनिद्रैः
 अपूर्णकामैरमरैरलं नः ॥ १४ ॥

दैवतानि कति सन्ति चावनौ
 नैव तानि मनसो मतानि मे ।
 दीक्षितं जडधियामनुग्रहे
 दक्षिणाभिमुखमेव दैवतम् ॥ १५ ॥

मुदिताय मुग्धशशिनावतंसिने
 भसितावलेपरमणीयमूर्तये ।
 जगदीन्द्रजालरचनापटीयसे
 महसे नमोऽस्तु वटमूलवासिने ॥ १६ ॥

व्यालम्बिनीभिः परितो जटाभिः
 कलावशेषेण कलाधरेण ।
 पश्यल्ललाटेन मुखेन्दुना च
 प्रकाशसे चेतसि निर्मलानाम् ॥ १७ ॥

उपासकानां त्वमुमासहायः
 पूर्णेन्दुभावं प्रकटीकरोषि ।
 यदद्य ते दर्शनमात्रतो मे
 द्रवत्यहो मानसचन्द्रकान्तः ॥ १८ ॥

यस्ते प्रसन्नामनुसन्दधानो
 मूर्तिं मुदा मुग्धशशाङ्कमौलेः ।
 ऐश्वर्यमायुर्लभते च विद्याम्
 अन्ते च वेदान्तमहारहस्यम् ॥ १९ ॥

॥ इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य
श्रीगोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्यस्य श्रीमच्छङ्करभगवतः कृतौ
श्री-दक्षिणामूर्तिस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

This stotra can be accessed in multiple scripts at:

http://stotrasamhita.net/wiki/Dakshinamurti_Stotram. This PDF was downloaded from <http://stotrasamhita.github.io>.

Facebook: <http://facebook.com/StotraSamhita>

GitHub: <http://stotrasamhita.github.io> | <http://github.com/stotrasamhita>

Credits: <http://stotrasamhita.github.io/about/>